

ΛΟΓΟΣ ΛΑ΄: Επιστολή προς τον Ιωάννη, υιό του Βασιλείου, τσάρο Πασών των Ρωσιών (Άγιος Μάξιμος ο Γραικός)

/ [Πεμπτουσία](#)

Προς τον ευσεβέστατο, λαμπρότατο και θεοφύλακτο μεγάλο και ένδοξο αυτοκράτορα Πασών των Ρωσιών και άλλων λαών κύριο Ιωάννη, υιό του Βασιλείου. Εγώ, ο ελεεινός μοναχός, αγιορείτης, θαυμαστής του δυνατού βασιλείου σου, τολμώ να σου απευθύνω αυτά τα λόγια με πόνο καρδιάς και ζεστά δάκρυα. Ο κοινός Άρχων των πάντων, Σωτήρας των ανθρώπων και ιατρός των ψυχών και των σωμάτων δεν μέμφθηκε ούτε εκείνη την αιμορροούσα γυναίκα, που έκλεψε λαθραία την ίαση της πολυετούς ασθένειάς της, αλλά αντιθέτως την επήνεσε για την μεγάλη πίστη της [1]. Επίσης άκουσε με ευμένεια και την Χαναναία που Τον παρακάλεσε να θεραπεύσει την κόρη της και δεν την απεστράφη [2]. Και επειδή μάλιστα, αν και την παρομοίωσε με σκυλί, εκείνη υπέμεινε με μεγάλη ταπείνωση την προσβολή, την ελέησε και είπε: «ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις! Γενηθήτω σοι ως θέλεις» [3]. Αλλά και εκείνον τον λεπρό, που Τον προσκύνησε και ζήτησε την κάθαρση, δεν τον άφησε χωρίς ίαση, αλλά

του είπε εύσπλαγχνα: «Θέλω, καθαρίσθητι» [4].

Και εγώ ο άσωτος, γνωρίζοντας την φιλανθρωπία και την εύσπλαγχνία εκείνου του άρχοντος, τολμώ και προσπίπτω με ελπίδα στα βασιλικά πόδια σου ικετεύοντας το ευσεβές κράτος σου. Δείξε έλεος και θεράπευσε την πολυετή ασθένεια της ακόλαστης ψυχής μου, που υποφέρει από την έλλειψη της ήσυχης και σωτήριας διαμονής στο Άγιον Όρος, όπου επί δέκα χρόνια εργάσθηκα με την ψυχή και το σώμα μου ελπίζοντας να αφήσω εκεί τα οστά μου. Δεν είμαι πλέον καθόλου χρήσιμος στην ευσεβή και ένδοξη πόλη της Μόσχας. Ο,τι θελήσατε να λάβετε από μένα, τον αμαρτωλό, το ελάβατε ήδη. Εννοώ τον ανεξάν-τλητο και σωτήριο θησαυρό του νού, που συνίσταται στην συλλογή ερμηνειών σε εκατόν πενήντα θεοπνεύστους ψαλμούς. Να ευδοκήσει το ευσεβές κράτος σου να ανταμείψει την μετάφραση που εξεπόνησα, δίδον-τας μου την απελευθέρωση από την πολυετή βίαιη κράτηση, την οποία υφίσταμαι, και την άδεια να φύγω για το Άγιον Όρος. Η δικαιοσύνη το ζητεί, και αυτό αρμόζει και είναι χρήσιμο για το ευσεβές κράτος σου, να με αφήσεις να φύγω με ειρήνη και να επιστρέψω εκεί, από όπου με πήρε κατόπιν γραπτής εντολής και βασιλικής διαταγής ο αείμνηστος πατέρας σου και άρχοντάς μου, ο μέγας ηγεμόνας Πασών των Ρωσιών Βασίλειος, υιός του Ιωάννου. Το ζητεί η δικαιοσύνη, επειδή κλήθηκα από αυτόν και δεν έφερα αντίρρηση στην τσαρική διαταγή του. Αυτό αρμόζει, επειδή πέρασα πολλές δυσκολίες και υπέστην πολλές κακουχίες καθ' οδόν, πριν φθάσω εδώ. Και είναι χρήσιμο, επειδή, αφού

κάμεις αυτήν την χάρη και με αφήσεις να επιστρέψω στους πατέρες και αδελφούς μου, οι οποίοι σε σέβονται και σε αγαπούν, το ευσεβές κράτος της μεγαλειότητάς σου θα αποκομίσει ασύγκριτα περισσότερους καρπούς από τις προσευχές τους, ώστε να φυλάξει την τσαρική μεγαλειότητά σου ο Βασιλέας και Κύριος των όλων εις τον αιώνα, με κάθε ειρήνη και ησυχία, και να την στερεώσει με ένδοξες νίκες εναντίον κάθε εχθρού και πολεμίου.

Επειδή λοιπόν έχουμε την εντολή από τον Κύριο «Ουκ οφθήση ενώπιόν μου κενός» [5], εσύ αξιώθηκες από Αυτόν να γίνεις τσάρος, βασιλέας και άρχων επί της γης, για να κυβερνάς την κληρονομία Του, τους ορθοδόξους, με κάθε αλήθεια, μεριμνώντας γι' αυτούς θεοπρεπώς. Γι' αυτό και εγώ, αδύναμος στον νού και ενδεής θαυμαστής του κράτους σου, προσφέρω με ελπίδα την μικρή προσφορά μου, τους λόγους μου, από τους οποίους το θεο-φύλακτο κράτος σου μπορεί να πειστεί πόσο καλοπροαίρετος υπηρέτης της ευσεβούς Ρωσίας ήμουν εγώ ο αμαρτωλός, και έτσι παραμένω και θα παρα-μείνω ως το τέλος της ζωής μου.

1. Βλ. Ματθ. 9,20-22.
2. Βλ. Ματθ. 15,21-28.
3. Ματθ. 15, 28.
4. Μάρκ. 1, 40-41.
5. Εξ. 23,15.